

M. VODOPIJA, Odraz

1770 – 75. pripisuju se radionici i sljedbenicima J. Četirovića Grabovana. Parohijska kurija je zidana prizemnica sagrađena poč. XIX. st.

LIT.: T. Đurić i D. Feletar, Stari gradovi, dvorci i crkve sjeverozapadne Hrvatske, Koprivnica 1992. - UTH - Križevci.

VOJKOVIĆ, Pavle, slikar i scenograf (Gornja Radgona, Slovenija, 24. VI. 1912). Diplomirao je na Akademiji u Zagrebu 1939 (M. Tartaglia); iste godine usavršavao se u Parizu. Bio je prvi stalni scenograf HNK u Varaždinu, gdje je 1945 – 75. inscenirao šezdesetak predstava. Njegove se inscenacije odlikuju stilizacijama i nekonvencionalnim ambijentima (J. B. Molière, Scapinove spletke, 1955; J. Fletcher i F. Massinger, Španjolski župnik, 1955; W. Ch. Gluck, Orfej, 1961). Slikao je krajolike i mrtve prirode, portrete i gradske motive u ulju, akvarelu i pastelu pod utjecajem cézannizma i kubizma. Samostalno je izlagao u Varaždinu 1982 (»Bilješke s puta«), 1983 (»Scenografija i kostimografija«) i 1991 (retrospektiva).

LIT.: M Dučakijević, Pavle Vojković, Retrospektiva 1936-1991 (katalog), Varaždin 1991. M. Varjačić, Ljetni razgovori s Pavlom Vojkovićem, Kazalište, 1994, 3.

VOJNOVIĆ, Zdenko, povjesničar umjetnosti i muzeolog (Zagreb, 11. III. 1912 – 15. VII. 1954). Diplomirao je 1935. na Filozofskome fakultetu u Zagrebu; 1939. studirao je u Parizu. Od 1940. bio je bibliotekar, od 1952. ravnatelj Muzeja za umjetnost i obrt u Zagrebu. Objavljivao je lik. kritike u zagrebačkim časopisima u četvrtom desetljeću (»Književnik«, 1935; »Hrvatska revija«, 1936; »Novi student«, 1936, 1938. i dr.). Jedan je od osnivača časopisa »Ars 37« i biblioteke Ars. Autor je teksta o hrv. grafici u prvoj knjizi biblioteke Ars Hrvatska grafika danas (Zagreb 1936). Za II. svj. r. spašavao je spomenike kulture. Nakon rata radio je poglavito na unapređenju muzejske djelatnosti u nas; razvijao je pedagoški

F. VODOPIVEC, Vodonoše

rad u muzeju, bio je osnivač (1950) i prvi predavač kolegija muzeologije na zagrebačkom Sveučilištu te predsjednik Muzejskoga društva Hrvatske.

BIBL.: Profil jedne likovne sezone, Ars 1937, 1; Izložba Otona Postružnika, ibid., 2; Post festum hrvatskih umjetnika, HR, 1937, 1; Slikarske izložbe u Zagrebu, ibid., 1940, 4; Protiv naturalizma u slikarstvu, HK, 1948, 3; Idejnost u muzejima, HZ, 1948, 1-4; Predavanja iz likovne umjetnosti, Kulturni radnik, 1951, 4; Muzej za umjetnost i obrt u Zagrebu, Urbanizam-arhitektura, 1951, 9-12; Povijesni muzej Francuske, HZ, 1953, 1-4; Naučno--prosvjetni zadaci muzeja, Muzeologija, 1953, 1.

LIT.: I. Bach, Prof. Zdenko Vojnović, Vijesti MK, 1954, 4. - Isti, Prof. Zdenko Vojnović, ibid., 1965, 3

VOJVODIĆ, Ivo, slikar (Dubrovnik, 29. XI. 1923 – 5. VIII. 1994). Diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1953 (Đ. Tiliak). U ranome razdoblju naslikao nekoliko vrijednih portreta (Tin Ujević, 1955). God. 1956. nastaje njegov prvi Morski greben, djelo blisko asocijativnoj apstrakciji. Poslije toga ističe se lirskim pristupom mediteranskome podneblju, slikajući gradove i krajolike s razvijenim smislom za kompoziciju i boju. U njegovim se radovima isprepleću, na granici realnoga i apstraktnoga, tragovi prošlosti i melankolija sadašnjosti. Većim dijelom svojega opusa vezan je uz Dubrovnik i intimne prostore izumrlih obitelji građana, pučana, kapetana i mornara (Crveni intérieur, 1976; Mrtva priroda s pupoljkom, 1981). Od 1985. slikao more u posebnome, tamnomodrom koloritu, na samome rubu figurativnosti (Razigrani greben, 1985; Orkansko jugo, 1986). Odlikuje se temperamentnim i izražajnim potezom te istančanom kromatikom. - Samostalno je izlagao u Zagrebu, Beogradu, Splitu, Dubrovniku, Somboru, Rijeci, Karlovcu, Vinkovcima, Sarajevu, Bologni, Stockholmu, Kölnu, Münchenu i Parizu. Bavio se primijenjenom grafikom, zidnim slikarstvom i scenografijom.

LIT.: M. Feller, Sunce i vlaga, ČIP, 1955, 45. - J. Kaštelan, Oči morske vode (katalog), Zagreb 1987. – V. Zlamalik, Ivo Vojvodić (katalog), Sarajevo 1987. – Isti, Ivo Vojvodić, Zagreb 1991.

I. VOJVODIĆ, Crveni intérieur

